

have udviklet denne fri Fattigkasse videre; men nu kommer Ministeren og foreslaar efter Kirkekommissionen fra 1853, at vi foruden den fri Fattigkasse, som vi nu have, skulle have en fri Fattigkasse til, som kaldes den fri, kirkelige Fattigkasse. Jeg har ved 1ste Behandling udtalt mig imod det; jeg har forundret mig over, at man fra kommunal Side har taget det saa roligt, som man har gjort, men det forundrer mig ikke saa meget mere, fordi jeg har hørt Folk rundt omkring udtale: Ja, naturligvis, Meningen med Forslaget kan da kun være den, at der i hver Kommune skal være een tvungen Fattigkasse og een fri Fattigkasse. Meningen kan aldrig være en anden, end at det kan være passende at lade Menighedsraadet bestyre den fri Fattigkasse. Ja, i Anmærkningerne til Ministerens Forslag staar der — saa vidt jeg erindrer — ogsaa noget om, at det vilde være ret naturligt, om noget saadant skete. Men det er ikke Meningen med Forslaget. Vi have Ministerens Ord for, at han ikke vil den fri Fattigkasse til Livs, han vil ikke have den omdannet til en kirkelig Institution. Saa skal der altsaa i hvert Sogn være 3 Fattigkasser. Men sæt nu der er en virkelig fri Menighedspleje i Sognet, en frivillig Menighedskreds, der har dannet sig omkring Præsten! Og det er der rundt omkring. Der er for Øjeblikket Menighedspleje i over 100 Sogne, Sygeplejeforeninger i over 200 Sogne, en stor, frivillig, kirkelig Fattigpleje rundt omkring. Men er der altsaa i et Sogn en saadan fri Fattigpleje, og den bliver ved at bestaa — det sagde jo den ærede Minister; at den godt kunde — saa vil man altsaa i et saadant Sogn faa 4 Institutioner til Fattigpleje: det offentlige Fattigvæsen, den almindelige, fri Fattigkasse, den tvungne, fri, kirkelige Fattigkasse og den virkelig fri, kirkelige Fattigpleje. Det vil blive en ret forvirret Indretning. Vil man imidlertid endelig have den ny, fri Fattigkasse ved Siden af den gamle, har jeg subsidiært foreslaaet, at det dog skal paalægges denne ny Fattigkasse at meddele den anden, hvilke Understøttelser, den har givet.

Af Hensyn til Tiden skal jeg i øvrigt springe Motiveringen af de fleste Forslag over. Den giver sig i det hele af sig selv. Jeg skal blot til Slutning omtale, at jeg har stillet Forslag om, at § 21 skal udgaa, den, som bestemmer, at de vigtigste Regler for Præsteansættelse skal fastsættes ved kgl. Anordning, og at Lønningsmaaden for Fremtiden skal ordnes ved kgl. Anordning.

Jeg har ment, at efter Grundloven skulde det ske ved Lov, saaledes som det altid har været krævet af Folketinget, og jeg kan ikke være med til, at vi skyde disse Sager bort fra os og lægge det hele over i Ministerens Haand ved at henvise det til kgl. Anordning. Det udtalte ogsaa flere Medlemmer af Flertallet sig imod ved 1ste Behandling her i Salen; men deres Modstand er falden bort, da Ministeren har forlangt Paragraffen, saaledes som den var. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at de Alderstillæg til Præsterne, som det foreslaas at indføre, skulle tages af Stiftsmidlerne, men at det vil blive noget vanskeligt. Thi de Stiftsmidler, der her er Tale om, de, der ere inddragne uden særligt Øjemed, udgøre ikke mere end et Par og tredive tusind Kr. Paa Finansloven staar der, at indtil 45,000 af dem kunne uddeles til at forbedre de mindre Embeder. Men de 45,000 Kr. have ikke kunnet skaffes til Veje i mange, mange Tider, og nu skal der fastsættes Alderstillæg, som fortrinsvis skulle afholdes af denne Sum. Jeg begriber ikke, hvorledes det skal kunne ske, uden at vi blive nødtte til at spæde ganske alvorligt til i Fremtiden med Tilskud til Stiftsmidlerne. Men naturligvis, Flertallet vedtager gladelig, at det skal overlades til Ministeren at ordne det. Saa betale vi det siden!

Med Hensyn til Forslaget om at indskrænke Loven til at gælde blot for Landet, har jeg i Betænkningen udførlig begrundet dette og antager ikke, at jeg behøver nu at komme tilbage dertil. Jeg vil derfor blot til Slutning anbefale at fremme de to Love om Brugen af Kirker og om Valgmenigheder og en Lov om Præstevalg, og for at kunne gøre dette, vil jeg anbefale Tinget at omdanne denne Lov til den, som Venstre gennem saa lange Tider saa uvægerlig har fastholdt, ikke en enkelt Side af Venstre, men alle Grupper af Venstre.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen, Tirsdag, Kl. 1 med fortsat Behandling af Dagsordenen for i Dag:

1) *Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Menighedsraad.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Brugen af Kirkerne.